

РЕШЕНИЕ

№ 27103

гр. София, 13.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 13.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **6643** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.28 от Закона за хазарта (ЗХ).

Образувано е по жалба от ЕТ „Полина Янакиева - Дари“, подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. К. Г., срещу решение № 000030-7029/21.06.2024г., издадено от заместник изпълнителния директор на Националната агенция за приходите (НАП) при условията на заместване, съгласно заповед № ЗЦУ-1217/11.06.2024 г. на изпълнителния директор на НАП. С него е оставено без уважение искането на ЕТ „Полина Янакиева - Дари“ за възстановяване на платена годишна вноска по чл.10а от ЗХ за 2024 г. за социално отговорно поведение в размер на 5000 лева.

С жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила. Предвид разпоредбата на чл.34 от ЗХ, съгласно която едва след получаването на удостоверение за издаден лиценз искателят може да започне фактическото осъществяване на дейността, счита че по аргумент на противното основание, след връщане на удостоверението за издадения лиценз организаторът на хазартни игри не може да осъществява дейността си. И тъй като същият върнал удостоверението за издадения му лиценз на 29.12.2023 г., съответно не дължал вноската по чл.10а от ЗХ за 2024 г. С тези съображения моли обжалваният административен акт да бъде отменен. Претендира присъждане на разноски. Прави възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение в случай че такова се претендира над

нормативноустановения минимум.

Ответникът – изпълнителният директор на НАП в представен по делото писмен отговор и в открито съдебно заседание чрез упълномощения юрк. Е. А., оспорва жалбата като неоснователна. Моли същата да бъде отхвърлена, както и да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в срока по чл.149, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява следното:

С решение № 000030-1199/15.04.2021г. на изпълнителния директор на НАП на ЕТ „Полина Янакиева - Дари“ е издаден лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати за срок от 5 години в игрална зала с адрес [населено място], [улица]. Лицензът е със срок на действие до 01.05.2026 г.

На 29.12.2023 г. до изпълнителния директор на НАП е подадено искане от ЕТ „Полина Янакиева - Дари“ за предсрочно прекратяване на издадения лиценз на основание чл.35, ал.1, т.4 от ЗХ.

С решение № 000030-472/17.01.2024г. на изпълнителния директор на НАП лицензът на едноличния търговец за организиране на хазартни игри в игрална зала в [населено място], [улица] е предсрочно прекратен. Решението е влязло в сила на 01.02.2024 г.

След уведомяване, че вноската по чл.10а от ЗХ за 2024 г. не е заплатена, на 07.06.2024 г. жалбоподателят е заплатил сумата от 5000 лв.

С искане за възстановяване на недължимо платена държавна такса № 70-00-141/13.06.2024 г. ЕТ „Полина Янакиева - Дари“ е поискал от НАП да му бъде възстановена сумата от 5000 лв., заплатена като вноска за социално отговорно поведение по чл.10а от ЗХ за 2024 г.

С обжалваното решение № 000030-7029/21.06.2024г. искането на едноличния търговец е оставено без уважение със съображения, че регламентираната в чл.10а от ЗХ годишна вноска за социално отговорно поведение се дължи от субектите, притежаващи качеството организатори на хазартни игри през съответната календарна година. Тази вноска била определена като годишна, следователно била неделима, и заплащането ѝ се дължало изцяло без размерът ѝ да зависи от периода от годината, през който търговецът е имал качеството организатор на хазартни игри.

При тези данни и след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган – заместник изпълнителния директор на НАП при условията на заместване, съгласно заповед № ЗЦУ-1217/11.06.2024 г. на изпълнителния директор на НАП, издадена на основание чл.10, ал.2, изр.2 от Закона за НАП.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съставляващи самостоятелно основание за отмяна на акта. Производството е започнало по искане на надлежна страна за възстановяване на недължимо платени суми. Искането е разгледано и по него компетентният орган се е произнесъл, като е уведомил искателя по надлежния

ред за постановения резултат.

Оспореният акт е постановен и в предвидената от закона форма. Доколкото в специалния закон не се поставя изискване за формата му, следва той да е в съответствие с чл.59 от АПК. В случая това съответствие е налице, като оспореният акт съдържа посочените в ал.2 на чл.59 от АПК реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, указания относно органа и срока за обжалване, дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с посочване на длъжността му.

Обжалваното решение е постановено и при правилно приложение на материалния закон.

Разпоредбата на чл.10а, ал.1 от ЗХ предвижда задължение за организаторите на хазартни игри да правят годишни вноски за социално отговорно поведение за всеки издаден лиценз. Вноските се внасят в срок до 31 март на текущата година, а организаторите на хазартни игри, получили лиценз след тази дата, внасят годишните вноски в 30-дневен срок от датата на получаване на лиценза, арг. чл.10а, ал.3, изр.1 от ЗХ. За невнесените в срок вноски се дължи лихва в размер на законната лихва (чл.10а, ал.3, изр.2 от ЗХ).

Спорът в настоящия случай се свежда до това дали жалбоподателят дължи заплащане на вноската по чл.10а от ЗХ за 2024 година, предвид това, че е върнал удостоверението за предоставяне на лиценз преди края на 2023 г. (на 29.12.2023 г.).

Видно от текста на чл.10а, ал.3 във вр. с ал.1 от ЗХ, дължимостта на годишната вноска за социално отговорно поведение не се обвързва с получаването, респ. връщането на удостоверението по чл.34 от ЗХ, а зависи единствено от наличието на лиценз за организиране на хазартни игри. От момента, в който този лиценз е получен до момента, в който е изтекъл, респ. прекратен, вноската е дължима.

В случая издаденото решение за прекратяване на лиценза е от 17.01.2024 г. и е влязло в сила на 01.02.2024г., съответно търговецът е притежавал качеството на организатор на хазартни игри до прекратяване на лиценза му с влязло в сила решение и заплатената вноска по чл.10а от ЗХ е била дължима за 2024 г., а тъй като вноската по чл.10а от ЗХ е годишна (заплаща се за всяка текуща година и е неделима, а не пропорционална), тя е била дължима в пълния ѝ размер от 5000 лв.

Обстоятелството, че от 29.12.2023г. до датата, на която е прекратен с влязъл в сила акт лицензът на дружеството, то не е извършвало дейност, не е основание за отпадане на задължението. Връщането на удостоверението за притежавания лиценз не променя факта, че до 01.02.2024 г. оспорващият е притежавал валиден лиценз за организиране на хазартни игри, съответно е дължало вноската за календарната 2024 г. Удостоверението за издаден лиценз се издава на основание влязло в сила решение за издаване на лиценз. Удостоверението има значение само за фактическото осъществяване на дейността на вече придобилия качеството „организатор на хазартни игри". То удостоверява вече настъпилия юридически факт по издаване на лиценз и придобиване на качеството „организатор на хазартни игри", поради което връщането му преди влизане в сила на решението за прекратяване на лиценза, не е основание за отпадане на задължението да се заплати вноската по чл.10а от ЗХ.

По изложените съображения съдът намира обжалвания административен акт за законосъобразен, поради което жалбата срещу него като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК в полза на ответника

следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определено съгласно чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ЕТ „Полина Янакиева - Дари“ срещу решение № 000030-7029/21.06.2024г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА ЕТ „Полина Янакиева - Дари“ с ЕИК[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия: